

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Sicut igitur uniuersa natura de beneficentia prædicat, & omnes facultates suas homini communicat, sic & nos munificentia operam demus, ut spreto Mammonâ cogitemus, Deum nos dispensatores terrenarum facultatum constituisse, ut easdem ad eius voluntatem administremus, Luc. 16. v. 1. Sed & Dei voluntas est, ut proximo laboranti succutramus, ejusque inopiam inde subleuemus. Et quidni illud faceremus? cum non de nostro sed Dei benedictione idem erogemus, ut David confiretur, 1. Paral. 29. v. 14.

Hoc si agnoscere nolimus, Deus aurum & argentum, frumentum, vinum & oleum suum sumere potest, Os. 2. v. 9, sicut de Sodomitis legimus, quod illis fuerit saturitas panis, & felicitas tranquillitatis: quia verò

manum egeno & pauperi non porrexerunt, Ezech. 16. v. 50. Deus subvertit civitates regionis illius, & uniuersam terram, Gen. 19. v. 25.

Optimum igitur erit, ut is, quem Deus terrenis opibus cumulavit, derivet in plateas rivulos aquarum, Prov. 5. v. 16. & necessitatibus Sanctorum communicet, Roman. 13. v. 13. Talis enim mutuò dat Domino, qui retributionem suam reddet ei, hîc & in æternum, Psal. 41. v. 1. seqq. Bonum igitur facientes non defatigemur: tempore enim suo meremus non lassati, Psal. 41. v. 1. seqq. nempe æternam gloriam & salutem, quam nobis DEUS ex gratiâ largiri dignetur, per & propter Christum,
Amen.

DOMINICA V. POST TRINIT.

Evangelium Luc. 5. v. 1. - II.

EXORDIUM.

Israelitas olim agnos anniculos immaculatos, duos quotidie in holocaustum sempiternum Deo offerre oportuit, unum manè, & alterum ad vespertim, Num. 28. v. 4.

Hoc ipso mysticè innuitur, quod non modò diem cum Deo inchoare, cumque eodem finire debeamus: sed eo ipso respicitur *labor vocationis nostræ*, & omne propositum sub Sole, ubi Dei auxilio, & adfuentiâ maximè opus est, si feliciter succedere debeat. Cor enim hominis disponit viam suam: sed Domini est, dirigere gressus ejus, Prov. 16. v. 9.

Inveniuntur homines temerarii, qui parùm de Deo & precibus solliciti sunt, sed quando manè evigilant & surgunt, illos quasi manibus ad operas vocationis transcunt, vel etiam talia perpetrant, quæ neque coràm Deo, nec honesto mundo excusare possunt, ideoque benedictione carent, & omnia quæ incipiunt, in maledictione sunt, Mal. 3. v. 9 2.

Qui Deo dediti sunt impietatem hujusmodi fugiant, omne, quod canque faciunt, in verbo, aut in opere, in nomine Domini nostri JESU CHRISTI facientes, Colof. 3. v. 17.

A Jove

A Jove fac orsum, ne serpens det tibi morsum.

Dante enim illo colligimus: aperiente illo manum suam, satiamur bonis. Abscondente autem illo faciem, turbabimur: auferet Spiritum nostrum & deficiemus, & in pulverem nostrum revertemur, Psal. 104. v. 28. 29.

Eò quoque ablegat nos prælecta Pericope, quando Petrum rectè intuemur, qui profectò totam noctem frustrà laboraverat. Verùm ubi in verbo Christi laxavit rete, tam copiosam conclusit piscium multitudinem, ut ambas naviculas impleverit, ut prælecta historia restatur.

Videbimus

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

JJ.

Exegetes.

Magnus ille Dei amicus Moses, experientia vitam humanam ita descripsit, quod nihil aliud illa sit, quam labor & dolor, Psal. 90. v. 11.

Id quod nemo omnium inficiabitur. In labore enim & dolore nascimur, primam vocem emittimus plorantes, Sap. 7. v. 4. In labore & dolore vivimus, sicut dies mercenarii sunt dies nostri, Job. 7. v. 1. in labore & dolore morimur, non enim cum risu, duo illi amici, anima & corpus divelluntur; unde non immeritò mors amara dicitur, Sir. 41. v. 1.

Intuentes Petrum in prælectâ Pericope in eo quoque verificari videmus, quod Moses de vita humana pronunciauit, per

totam enim noctem cum navicula sua in mari navigaverat, & hoc non sine labore, frustraneo tamen. Deindè ubi concludit piscium multitudinem copiosam, hæc fortuna annata est, ut rumpatur rete, & naviculae submergantur. Quin & in magnam animi perturbationem conjicitur, ratione peccatorum commissorum, ut Christo quasi abjecto, dicat: Exi à me, quia homo peccator sum, Domine.

Querela respicit

I. Vanum in acquirendo laborem, de quo hinc Petrus conqueritur, inquiens: Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus. Hæc antiqua illa cantilena est, quam hodiè tenus multi Patres familias in labore & dolore ingeminare coguntur. Tempora enim difficilia sunt, & licet cum Petro totam noctem laboret, attamen nihil rete retinet, ita ut vix tantum comparare possit, quantum ad quotidianam sustentationem opus est. Hinc nonnulli ansam arripiunt, nocte piscari, h. e. variis technis uti, & undecunque etiam ex malo acquirunt, Sap. 15. v. 12. Verùm infelici cum successu: technæ enim hujusmodi avolant in cælum, Prov. 23. v. 4. & maledictionem post se trahunt, ut tandem panis mendacii impleat eorum os calculo, Prov. 20. v. 17.

Alii quidem in numerum impiorum referendi non sunt, sed frequentant templum, orationi vacant, & quæ Christianos decet, faciunt, & tamen res familiaris eorum claudicat, sicuti multi pauperes fuerunt, quorum tamen saluti id minimè obsuit, causam reddit Salomo, dicens: Dives & pauper obviaverunt sibi, Prov. 22. v. 2.